

ORDINATION

 Han är Gud, det är alltsammans. Han är allestädes närvarande. Förstår Ni? Han är överallt. Jag tänkte bara, att jag skulle låta det vila och se hur det tog tag, Ni vet. Han är allestädes närvarande. Han . . . Det gör Honom till Gud, för Gud allena kan vara allestädes närvarande. Så Han sa: "Människosonen, som nu är i Himmelen." Förstår Ni? "Ingen människa har farit upp utom Han, som kom ner från Himmelen, nämligen Människosonen, som är i Himmelen." Där var Han, stod på ett hustak, likväl i Himmelen. Förstår Ni? Han är allestädes närvarande, det gör Honom till Gud. Det är det enda, som kan vara allestädes närvarande, det är Gud.

2 Ikväll nu, fick jag bara tag i det allra sista av broder Nevilles underbara budskap till församlingen. Må Herren välsigna det och lägga till till det! Och, ser Ni, han lämnade Er vilande där, på meditationen. Det är bra. Behåll det där i Era hjärtan hela tiden!

3 Och nu ska vi ha nattvard ikväll. Och det är den tiden vi allesammans tycker om, det är jag säker på. Jag tror det är en kristens hjärtas njutning, det är att veta, att han kommer för att hålla ett bud, som Jesus efterlämnade åt oss. Det finns två bud, som Jesus efterlämnade åt oss, två materiella saker. Den ena av dem är nattvardsmötet och den andra är vattendopet. Annars finns det inga "röra vid, hantera", ingenting annat kvar i det, ser Ni, inte alls någon botgöring och släpa sig på sina knän och alla den här andra sortens saker. Det är — det är bara vattendopet och nattvarden. Så vi är alltid glada att få komma till detta.

4 Jag tror Bibeln säger: "Salig är den, som håller Hans bud, de har rätt att gå in till Livets Träd, in i Staden, den heliga Staden. För utanför är hundar, otuktiga osv., vilka ska kastas bort."

5 Och så är nattvardsmötet alltid ett riktigt strikt ett, för det för oss till en uppgörelse, ser Ni, som vi ska läsa om en liten stund i Skriften.

6 Vi har en broder Brown, som sitter här ikväll, broder Dauch och broder Brown och broder McKinney. Jag kan inte minnas de andra brödernas namn, som sitter där borta. Men vi är glada att få ha dem uppifrån Ohio. Jag ser broder Pat Tyler här och broder Stricker där bak, Evangeliets predikanter, som är bakom mig. Broder Collins också, och broder Hickerson.

7 Broder Stricker, hur är hustruns finger nu? Det är all right. Mmm. Hon råkade ut för en olycka och ringde mig här om kvällen. Och då jag kom in från andra besök, var klockan omkring tolv, ett, och jag ringde inte henne vid den tiden, utan nästa morgon. Hon hade hållit på att sy och på något sätt kört nålen genom sina händer och snärjt in benet eller någonting

sådant. Och hon försökte dra ut den, *så här*, ut ur en symaskin, en elektrisk maskin. Och då hon försökte dra ut den, bröt hon av den *så här*. Och då hon försökte få tag i den med sina tänder, den lilla damen, bröts den av på ett ställe till i hennes hand.

⁸ Och hon sa: "Be bara, så blir det all right." Jag tycker om den där verkliga tron, att hålla sig kvar där vid detta. Jag tycker om det. Syster Stricker är en älsklig liten kristen och jag ser henne inte här ikväll, så jag kan ju tala om henne. Är hon? Å, då är det bäst, att jag tiger. Hon är här också. All right. Nåja, vi tycker i alla fall, att Du är det, syster Stricker.

⁹ Nu har broder McKinney bett om, tror jag, för någon tid sedan, att . . . Vi är ledsna. Billy Paul påminde mig just om det, om en ordination, eller annars en Skriftenlig ordination från tabernaklet. Är det riktigt, broder McKinney? Förstod jag det rätt? Nu är det tillståndet givet.

¹⁰ Den här förmiddagen, nu, visste jag inte, att jag skulle vara här för att tala. Men sedan jag kom hit och vår broder här, full av nåd och kärlek, bad mig att komma och att tala. Och vi redde ut, vad församlingen var och vad Den Helige Andes dop var och vem, som har Det och vem, som inte har Det och hur man vet, då man har fått Det. Förstår Ni? Så om Ni inte fick tag i Budskapet, så har pojarna, de har banden här, som kan gå till vår församling, för det är helt enkelt Lära, alltigenom.

¹¹ Och så gjorde jag det här uttalandet, att det inte finns någonting sådant som Församlingssamfund. Det finns ingenting sådant. Det är föreningssamfund. Man kan bara födas in i Församlingen. Och då någon säger: "Jag är presbyterian.", tillhör man presbyterian-föreningen. Förstår Ni? För man föds. . . "Jag är baptist." Du tillhör baptist-föreningen, inte baptist-Församlingen. Det finns ingenting sådant. Och vi vände helt om på det och fann i Bibeln, att det är hädelse att ens säga någonting sådant. Det är riktigt. Läste det direkt från Emphatic Diaglots ursprungliga manuskript, att Bibeln säger att. . . Att den här makten, som kallas församlingen "är full av hädiska namn". Förstår Ni? Kallar sig kristna och sätter sig som kristna och lever bara vilket slags liv som helst. Förstår Ni? Och det stämde förvisso överens med en dröm, som en syster här i församlingen drömde, som vi förklarade här i förmiddag. På Bibelns tid, nu, sättet de ordinerade en predikant på var genom att de erkände en Guds gåva i den här predikanten, ett ämbete.

¹² Det är där, som jag tror att våra Latter-day Saint. . . Rättare sagt, inte Latter-day Saint. Jag ber om ursäkt. Latter-rain-bröderna begick ett sådant fruktansvärt misstag genom att lägga händerna på och säga: "Vi ger Dig helbrägdagörelsens gåva. Vi ger Dig profetians gåva." Det finns ingenting sådant.

¹³ "Gåvor och kallelser är utan omvändelse." Gud ger. "Gud har i Församlingen satt apostlar, profeter," osv. Förstår Ni? Det finns

ingenting sådant, som att en människa ger en annan en gåva. Gåvor kommer från Gud och Gud allena.

¹⁴ Och för att komma in i Församlingen, man föds in i Den. Det finns inget annat sätt att komma in i Den. Och då är man en medlem i familjen och av Gud, då man är en son eller dotter till Gud. Inte en organisation utan en medlem i familjen.

¹⁵ På Bibelns tid, nu, som han säger, de tar det där Skriftstället där, då Paulus sa till Timoteus, att han fick gåvan sig tilldelad.

¹⁶ "Nåväl," sa han, "den kom från hans mormor Lois. Förstår Ni? Den här gåvan, som kom från hans mormor Lois gick i arv till honom."

¹⁷ De märkte i honom, som var en trofast kristen, också en gåva att kunna tala. Och de la händerna på honom som ett erkännande. Församlingens äldste la händerna på honom och erkände den här mannen och la det apostoliska ämbetet på honom genom handpåläggning, så att han skulle gå och predika Evangeliet. Utsänd med de här brödernas vittnesbörd, att de trodde, att Guds gåva verkade i honom. Det var så de gjorde med predikanterna också, genom handpåläggning och att ge dem brödraskapets högra hand för att arbeta tillsammans, som en överenskommelse inför Gud, att de hade sett gåvan i verksamhet i den här brodern, att han var kallad till någonting. "Och vi trodde det." Och de la händerna på honom, så att Gud skulle välsigna honom. Och det var ett godkännande.

¹⁸ Precis liksom jag inte kunde vara... Någon har alltid anklagat mig för att vara "Jesus Only". Bara Jesus, i dopet, att använda "Jesu Kristi" Namn, jag är förvisso med på det. Men då man döps "till pånyttfödelse", det kan jag inte tro på, att vattnet förlåter synder. Nej. Jag tror, att Jesu Kristi Blod försonar synderna. Så inte dop till pånyttfödelse utan dop till bekännelse. Ens dop är ens bekännelse, att man tror, att detta nådens invärtes verk har fullbordats.

¹⁹ Därför går jag med baptisterna, då de säger, att då man kommer in i baptistförsamlingen, gör man sin bekännelse, döps in i... In i deras församling. Det skulle vara all right, så länge man döps in i den församlingen, den där baptistiska tron.

Men för att komma in i Kristus, nu, döps man av Den Helige Ande, föds på nytt.

²⁰ Då man sedan kommer till församlingen, är det enda det där dopet gör, är bara ett... Det är bara ett vittnesbörd om att man tror att — att Kristus dog och uppstod igen på tredje dagen. Och man har tagit emot Honom som sin personlige Frälsare och att man hädanefter är död för det, som hör världen till. Visar världen, att man dog med Honom och har uppstått med Honom i uppståndelsen. Det är ett utvärtes uttryck för, att ett invärtes nådens verk har fullbordats. Det har ingenting att göra med ens frälsning, för Jesu Kristi Blod... Om det enda man måste göra,

vore att gå fram och låt oss säga bli döpt, då skulle inte Jesus ha behövt dö. Det har alltid krävts död för att skapa Liv.

²¹ För vi lever bara av döden. Vad som helst kan bara leva av döden. Död substans är vad vi lever av, då vi äter. Varenda dag man äter, måste någonting dö, för att man ska leva, fysiskt. "Nåja," säger man, "jag äter inte kött." Tja, jag bryr mig inte om, vad Du äter, Du . . . Någonting dog. Det är riktigt. Äter Du en potatis, så dog den. Äter Du kål, dog den. Äter Du bröd, så dog vetet, majsen eller vad det nu var dog. Någon livsform dör, för Man kan bara leva av död substans.

²² Och om man då måste leva, naturligt, av död substans, hur mycket mera krävs det inte, att någonting dog, för att man ska kunna leva för Evigt? Kristus dog, så att människan kan få leva igen. Och det enda, som har Liv, är i Kristus.

²³ De här utvärtas uttrycken, nu. Och vi ser broder McKinney, som är en ordinerad metodistpredikant, som har sett det fulla Evangeliets Ljus. Vi tror på honom, en härlig broder, har en fin familj. Och han har kommit till oss. Och han försöker hålla samman en liten grupp där i – i Ohio, tillsammans med broder och syster Dauch och resten av bröderna där. Och vi älskar honom här. Och vi tror, att han är en man kallad av Gud. Så liksom vi gjorde med broder Jim Sink, med broder Graham Snelling, med broder Junior Jackson, med broder Willard Crase, med varenda en, som vi sänder ut härifrån, vi för dem fram inför den här församlingen och ger dem det här vittnesbördet, på det sätt som Ni har hört. Läger händerna på dem, för att vi tror, att de är kallade av Gud, och ger vårt bifall till det och ber, att Guds välsignelser ska gå med dem.

²⁴ Man finner någonting annorlunda i, ur Bibeln. Om man gör det, kommer det att vara ur Bibeln. Det där är exakt så, som de gjorde det på Bibelns tid, det var att lägga händerna på dem för ordination. De la händerna på diakonerna och satte dem i församlingen. Allting var genom handpåläggning, inte att underteckna en massa papper och gå med på en viss trosbekännelse eller någonting liknande. De la händerna på honom och släppte loss honom i Den Helige Ande, lät honom gå. Amen. Gud ledde honom den väg Han ville. Det är alltsammans. Det där, det är det sätt vi tror på, då vi gör det.

²⁵ Broder McKinney, vi är glada ikväll att se Dig komma den vägen Du har kommit. Och det, som Du försöker göra, att uträtta någonting för Kristus.

²⁶ Och vi utesluter inte någon församling, någon medlem i någon församling, metodistisk, baptistisk, presbyteriansk, katolsk, vad det än må vara. Vi tror, att Guds Ande verkar på individen. Och i varenda församling finns det kristna, genom hela församlingvärlden, som den kallas idag. Jag tror, att det finns metodister, baptister, presbyterianer, lutheraner, som

älskar Gud. Och det enda, som de vet om Honom, det lever de så noggrant de kan, så noggrant de känner till eller har fått lära sig att leva. En del människor tror, att det enda de måste göra är bara att sätta sitt namn i boken och gå in i församlingen, det är det enda de behöver göra. Mor tillhörde en viss församling. Pappa tillhörde en viss församling. Tja, det där, ser Ni, det är allt de vet, hur de ska göra.

²⁷ Men Jesus sa till den här judiske rådsherren den här morgonen: "Med mindre människan föds på nytt, kan hon inte ens se Guds Rike.", vilken församling man än tillhör. Och Han sa, talade om den nya Födelsen.

²⁸ Han sa: "Jag, en gammal man, skulle jag gå in i min moders liv osv., födas på nytt?"

Han sa: "Är Du en lärare i Israel och förstår inte de här sakerna?"

²⁹ Ser Ni, hur församlingsvärlden får det så organiserat och förvridet, att det bara är en bunt trosbekännelser? Det där är människotillverkade teorier, som har satts in i andliga ting. Och de andliga tingen kommer att skilja sig från det, varenda gång. Man, som det gamla ordspråket säger, man kan inte blanda olja och vatten. Det blandar sig bara inte. Det är alltsammans. Det, det finns inga ingredienser där, som kan blanda sig.

³⁰ Och det är så, det är nu. Vi tror, att Den Helige Ande kallar människor. Den Helige Ande ordinerar människor. Det spelar ingen roll, vi skulle kunna lägga händerna på broder McKinney eller vilken annan predikant som helst timme efter timme, hela dagen lång, och ge honom långa pappersark han kunde underteckna, trosbekännelselöften, det skulle aldrig hjälpa honom ett dugg. Men låt Den Helige Ande träffa honom en gång! Det är det. Det åstadkommer det. Ingen behöver tala om någonting annat för honom. Han har gått. Förstår Ni? Det är alltsammans. Och då är det enda vi kan göra, det är ett broderskap, att vi erkänner, att vår broder är i den ställningen.

³¹ Gud välsigne Dig, broder McKinney! Du ska få komma fram hit upp, bara ett ögonblick!

³² Broder Neville, broder Collins, predikanter, om Ni skulle vilja stå med oss, skulle vi vara glada om Ni kommer upp hit, bara en minut.

³³ Om Du vill komma den här vägen och vända Dig mot åhörarna, broder McKinney, precis så här hit!

³⁴ Hur många känner broder McKinney, har träffat honom häromkring? Hur många tror, att han är en gudfruktig man? Räck upp Din hand! Absolut.

³⁵ Vi är glada ikväll, broder McKinney, att veta att Du har accepterat broderskapet i att predika det fulla Evangeliet, då vi står på sidorna om Dig här, vid Din sida, tillsammans med den

här församlingen, att Du har beslutat Dig för att, genom Guds nåd, uppehålla Bibelns standard. Oavsett vad vad som helst säger om det, tar Du Din ståndpunkt på Guds Eviga Ord. Och det spelar ingen roll, hur organisationerna försöker att sparka Det åt sidan, Du står då fast vid precis exakt sättet det är skrivet på. Du står fast vid Det. Det är vägen. Det är så vi tror här. Eller hur? [Församlingen säger "Amen." – Utg.] Alla tror Det på det sättet. Må Guds nåd alltid vara med Dig!

³⁶ Be nu Din egen bön, om hur Gud ska ta Sig an vår broder!

³⁷ För aftontidsljusen lyser och solen går fort ner. Kristi Tillkommelse står för dörren. Min uppriktiga bön är, att Gud ska röra den här pojakens själ med ett sådant Andens dop och smörjelse, att det kommer att gå ut och frälsa tiotusentals själar före Herrens Tillkommelse. Gud vet, att vi behöver honom som predikant.

³⁸ Vi, som den här församlingen och den här gruppen av människor här, vill att Du ska veta det, broder McKinney. En församling är en grupp människor, som har kommit tillsammans, utan organisation. Det gör inte en enda person här och det kan inte vara, för att Du kommer hit eller till någon annan församling som gör Dig till medlem. Det finns bara ett enda sätt, att bli en lem i Kristi Kropp, det är att man föds in i Den av Den Helige Ande. Och vi tror, att vår broder är född in i den här Kroppen, har en kallelse i sitt liv att predika Evangeliet. Vi är vittnen till detta ikväll, att vi står bakom Dig med våra böner. Må Gud leda Dig, min broder!

Låt oss böja våra huvuden!

³⁹ Vår himmelske Fader, det styrker nu min själ, då jag ser en predikant komma fram och erkänna det fulla Evangeliet. Att Kristus sa, att himlar och jord ska förgås, men Hans Ord kommer aldrig att svika. Så ser vi, att Du också sa, då Du var färdig med att skriva Boken: "Vem som helst, som lägger till ett enda ord till den här Boken eller tar bort någonting ur Den, densamme (hans del) ska tas bort ur Livets Bok."

⁴⁰ Vår broder McKinney har sett Detta. Och i den grupp av bröder, där han umgicks, bar han fram en Sanning, som han såg i Skriften. Ingen kunde stå emot Den, men ändå kunde inte organisationen tolerera Den. Så han gör sitt val, att antingen följa det, som människor har sagt, eller vad Gud har sagt. Gud, jag – jag tackar Dig, för att Du har gett honom mod att ta det, som Gud sa. För Bibeln säger: "Låt varenda människas ord vara lögn och Guds vara Sanningen." Och han har bestämt sig för att hålla upp Den.

⁴¹ Och för att visa vårt brödraskap med honom, eller att stå vid hans sida i hans prövning, att glädjas med honom i hans seger, är vi här tillsammans som soldater. Det här tabernaklets pastor och jag lägger händerna på honom i Jesu Kristi Namn, att Du

kommer att välsigna vår broder. Gör honom levande i Anden! Fyll honom med kraft att predika Evangeliet! Ge honom tecken och under, som följer hans verksamhet! Och må han vara ett instrument i Din hand, helgad åt Dig i denna yttersta tid, till att frälsa tusentals förlorade själar, som vandrar i mörker idag! Bevilja oss det, Herre! Detta är vår bön och vår tro på vår broder och vår tillit och tro på Dig, att Du ska besvara vår bön för den här stora, behövande tiden i vår broders verksamhet. I Jesu Namn sänder vi honom. Amen.

⁴² Gud välsigne Dig, broder McKinney! Och må Guds nåd för alltid stanna kvar hos Dig och ge Dig Ditt hjärtas uppriktiga önskan! Gud vare med Dig!

⁴³ Det där är den ordination, som jag känner till, i Bibeln, brödraskapets högra hand. Alla, som ger broder McKinney brödraskapets högra hand i den här församlingen, räck upp Era händer! Våra böner, vårt stöd, för att hjälpa Dig att stå fast vid de ting, som är Guds eviga Ord.

⁴⁴ Ty: "Alla himlar och jorden ska förgås, med Det kommer ändå att stå kvar." För: "I begynnelsen var Ordet och Ordet var hos Gud och Ordet var Gud. Och Ordet blev kött och bodde ibland oss."

⁴⁵ Ordet Säger: "Jag är vinträdet, Ni är grenarna." Och samma Liv, som var i grenen, i Vinträdet, pulserar upp i Vinträdet och frambringar samma Liv, med samma frukter, med samma gärningar, med samma sak. Jag vet, att det är Sanningen, för jag har sett Det fullbordas. Amen och amen. Jag älskar den där goda, gamla Evangeliska vägen. Jajamensan.

⁴⁶ Nu håller det kanske på att bli litet sent, nästan halv tio, men nu ska vi ha nattvardsmötet.

⁴⁷ Nu kallar vi det för "kommunion", men det är inte kommunion. Kommunion är att tala, att kommunicera. *Kommunicera* är då vi stannar upp och talar med Herren, kommunikation. Men nu kallas det här för "Herrens supé". Jag undrar, hur de här modernisterna, som inte säger "supé" längre och kallar det "middag", hur de ska få till det där. Förstår Ni? Mmm. Förstår Ni? Jajamensan. Det är Herrens supé. Vi bara tror på Bibeln, på det sätt Den säger det.

⁴⁸ Och vi vill, att Ni ska veta, att metodister, baptister, presbyterianer, lutheraner, vad Du än må vara, Du är inbjuden och en broder ibland oss, om Du är född av Guds Ande, att stå här och ta nattvarden tillsammans med oss.

⁴⁹ Vi tror, att detta representerar Jesu Kristi brutna lekamen. Och vi tror, att det är en kristens skyldighet att ta det. Vi tror, att en människa, som inte lever rätt, som kommer och tar det, utan att leva rätt, äter och dricker fördömelse över sig, då man inte ger akt på Herrens Kropp. Det var därför de här församlingarna, som kallar sig kristna, i Bibeln befanns "Fulla av hädiska namn".

Förstår Ni? För att ta nattvarden och gå ut och leva vilket slags liv som helst, är en större stötesten än alla de förenade spritsmugglare, som finns i hela landet.

⁵⁰ Då man ser en prostituerad på gatan, vet man vad hon är. Se på hur hon uppför sig och klär sig, så känner Du igen henne. Men en kristen bör inte göra så — så där. Om man ser en — en — en — ett ställe här nere, där det står: ”Förpackningslager! Viner, whiskey” osv. Det vet man, vad det är. Det där — det är den där platsen. Det är all right. Dans, bal osv., man vet vad det är. Men man väntar sig, att människorna där inne ska dricka, spela, ljuga, stjåla, allting annat. Det där är — det där är de orena andarnas bur.

⁵¹ Men då man ser ett ställe, där man bekänner sig vara Guds söner och döttrar. Går in där och för det första ser dem förneka själva Skriften, för att det ska passa . . . För att Den inte passar deras trosbekännelse. Ser dem komma in dit och tala om att Guds verk gör någonting, och skratta åt det. Där är den där hycklaren. Ja. Det där är det, som är ont. Och ser de där människorna komma in och ta nattvarden och gå raka vägen dit ut på gatan och leva precis liksom resten av dem, det där är den största stötestenen, det där.

⁵² Jag predikade här för inte så länge sedan om ”Besvikelserna vid Domen”. Den där spritsmugglaren kommer inte att bli besviken, då han hör sin dom att gå till helvetet. Han kommer inte att bli besviken, inte heller lögnaren eller tjuven. Utan den besvikne kommer att vara den, som trodde, att han hade rätt. Det är den. Det kommer säkert att vara mycket av det. Det vet vi.

⁵³ Och må Gud ha barmhärtighet med våra själar! Det här är någonting man inte kan leka med. För några veckor sedan satt det en här bland oss, levande, en fin broder, broder Taylor. Han är i Härligheten ikväll, gick dit på bara ett ögonblicks tid. Och nu vet vi, att en dag kommer vi att gå, så nu är det tid att leva rätt. Tiden är nu.

⁵⁴ Och kommer Ni ihåg den här förmiddagens lektion? De här dygderna måste finnas där inne, innan Toppstenen kan komma på den. Å, man kan ropa. Man kan sjunga. Man kan tala i tungor och dansa. Det där har ingenting alls att göra med det. Inte förrän de här sakerna är skriftenligt bevisade och beseglade i en och Den Helige Ande beseglar in en som individ, är man en son och dotter.

⁵⁵ Vi har hört folk tala i tungor, som inte hade Den Helige Ande. Det vet Ni.

⁵⁶ Jag har hört häxor tala i tungor. Häxdoktorer talar i tungor och dricker blod ur en människoskalle och anropar djävulen. Jajamensan. Så, man, det där är inte . . . Jag har sett häxor, trollkarlar, sett den gången då en blyertspenna la sig ner och sprang upp och ner för kaminröret och spelade den där ”rakas

och klippas” och skrev på okända tungomål. Och en man, som stod där, bara klottrade upp och ner och skrev och berättade exakt, vad den sa. Nu vet man ju, att det där inte är Gud. Och Ni vet alla de där sakerna.

⁵⁷ Så att man talar i tungor betyder inte, att man är — att man är av Gud. Att utföra kraftgärningar bevisar inte, att man är av Gud.

⁵⁸ Det är den saken, Andens frukter, som bevisar, att man är i Gud, då man ser det där Livet beseglat av Den Helige Ande.

Gud, låt det vara så! Låt det där vara vi! Om vi har begått synd, må den store himmelske Fadern förlåta oss för det!

⁵⁹ Jag tänker läsa något ur Skriften, som Jesus har talat till oss genom Anden. Jag ska nu läsa det från Första Korintierbrevets 11:e kapitel. Och jag ska börja med den 23:e versen. ”För jag har från Herren mottagit . . .” Jag talar nu liksom Paulus talar.

. . . jag har mottagit från Herren det, som jag också överlämnade åt er, att Herren Jesus samma natt, då han blev förrådd, tog bröd.

Och då han tackade, bröt han det och sa: ”Ta och ät! Det här är min kropp, som bryts för er, gör detta till min åminnelse!”

På samma sätt tog han också kalken och då han hade superat sa han: ”Det här är det nya testamentets kalk i mitt blod, gör detta, så ofta Ni dricker den, till min åminnelse!”

För så ofta som ni äter det här brödet och dricker den här kalken, visar ni upp Herrens död, till dess han kommer.

Därför kommer vem som helst, som äter detta bröd och dricker denna Herrens kalk på ett ovärdigt sätt, att försynda sig på Herrens kropp och blod.

Så låt människan pröva sig själv och låt henne så äta . . . brödet och dricka . . . kalken!

För den, som äter och dricker på ett ovärdigt sätt, äter och dricker fördömelse över sig, då man inte aktar på Herrens kropp.

Därför är många svaga och sjukliga ibland er, . . . många har avsomnat.

För om vi skulle gå till doms med oss själva, skulle vi inte bli dömda.

Men då vi blir dömda, tuktas vi av Herren, för att vi inte ska bli fördömda tillsammans med världen.

Därför, mina bröder, då ni kommer tillsammans för att äta, så invänta varandra!

... om någon människa är hungrig, så låt henne äta hemma, så att ni inte kommer tillsammans till fördömelse! Och resten ska jag förordna om, då jag kommer.

⁶⁰ Jag skulle vilja säga det här ifråga om nattvarden. Det där är nu den stora stöttestenen mellan dem, orsaken till att den katolska kyrkan och den protestantiska kyrkan idag inte kan gå ihop, är det här ämnet. Katoliken tar det som en mäsas. Och han hoppas, att han på grund av någon merit, något lagiskt han har gjort och att han håller det här budet, ska bli förlåten för sina synder. Protestanten tar det med tacksägelse för att hans synder är förlåtna, för att han har lytt ett påbud.

⁶¹ Brödet nu, katoliken säger, att det är den bokstavliga kroppen. Och det är det här Skriftstället de använder, från Korintierbrevet här, Första Korintierbrevet 11.

Det står: "Jesus sa: "Ta och ät, det här är min kropp."

Protestanten säger: "Det representerar kroppen."

⁶² Katoliken säger: "Det är kroppen. Och att prästen har blivit given makt av Gud att förvandla oblaten till Kristi bokstavliga kropp."

⁶³ Om Ni nu lägger märke till det, så hade Jesu kropp ännu inte blivit offrad, då Han sa: "Det här är min kropp." Han bröt brödet och sa: "Ta och ät! Det här är min kropp." Hans kropp hade ännu inte blivit bruten. Så deras — deras eget Skriftställe, just det, som de använder, dömer ut deras egen lära. Förstår Ni? Jesus tog brödet och bröt det och gav det till dem och sa: "Det här är min kropp. Ta och ät!" Och här stod Han här, i Sin kropp. Den hade aldrig blivit bruten än. Hmpf! Skrifterna ljuger i alla fall inte. De håller Sig alltid klara. Så vi tror på det där.

⁶⁴ Och vi tror, att då vi kommer tillsammans, så sa Han: "Invänta varandra!" Med andra ord: "Vänta på varandra!" Ordet *invänta* betyder "att vänta". "Vänta på varandra!"

⁶⁵ Som det nu har varit sed hos oss, tar vi det där Skriftstället på det här sättet. Så att då vi gör detta, böjer vi bara våra huvuden och församlingen ber för oss pastorer. Vi pastorer ber för vår församling. Det är så vi väntar på varandra, genom att tjäna varandra med förbön.

⁶⁶ Ni ber: "Gud, förlåt min pastor! Om det finns någonting i hans liv, som de — de har gjort, så förlåt dem för det, Du! Förlåt dem! De menade inte att göra det."

⁶⁷ Och vi, pastorerna, kommer raka vägen tillbaka och ber för vår församling: "Gud, det här är den lilla skaran, som Du har gett oss att vaka över. Om det finns någonting fel i deras liv, ta bort det, Fader! De . . . Så att vi allesammans kan stå tillsammans här, ha gemenskap här och veta, att vi kommer hit och håller Guds

befallning och tar nattvarden.” Jag tror, att det är en ljuvlig tid av gemenskap.

68 Låt oss be nu, medan vi böjer våra huvuden! Tyst ber Ni för oss, vi ber för Er. [Broder Branham viskar stilla en bön i fyrtio sekunder, medan församlingen ber tyst. — Utg.]

69 Fader, då vi tar denna nattvard, vi kallar det ju nattvard, är det till Din åminnelse. Och då det här lilla, slagna brödet rör vid våra tungor och kommer in i vår mun, må vi då akta på, att Han blev blåslagen och krossad, hudflängd för våra synder! Och den där slöjan, som dolde Honom för oss. Nu är Han i oss, Den Helige Ande.

70 Och då vi tar emot vinet, må vi inse, att det var genom Hans sår, som vi är helade, genom Hans Blod vi är frälsta, Livet som var i Blodet!

71 Fader, samla nu ihop oss till detta högtidliga tillfälle och förlåt våra synder! I Jesu Namn ber vi om det. Amen.

72 Jag tror nu att de äldste, en av dem, ska komma fram hit. Det där, tror jag, var vanligen broder Taylors jobb också, (eller hur?), att komma fram för att bjuda in till nattvarden. Jag undrar, vem som skulle vilja åta sig det. Broder Tony, ska Du göra det? Broder Zabel här ska komma fram och dirigera, rad för rad, då vi kommer fram och tar nattvarden och går tillbaka till våra platser.

73 Vet Ni, att nattvarden har gudomlig helbrägdagörelse i sig? Då Israeliterna, i förebilden, tog nattvarden och marscherade i fyrtio år. Och då de kom ut ur öknen, fanns det inte en enda svag ibland dem, två och en halv miljon människor. Det är helbrägdagörelsekraft i nattvarden.

Alla är välkomna nu.

74 Och vår syster, om hon vill komma till pianot, hon spelar den här sången.

Det finns en källa fylld med Blod,
Erhållet från Immanuels ådror.
Där kastar syndare sig ner i floden,
Mister alla sina skuldfläckar.

75 Må Era synder förlåtas, barn! Må Guds nåd alltid vara med Er, medan vi är på den här resan! Må vi alla mötas på andra sidan, lyckliga och unga igen! Amen.

76 [Pianisten spelar *Det finns en källa fylld med Blod* och broder Branham och församlingen förblir tysta i en minut, medan de första personerna kommer fram för att ta emot nattvardsbrödet och vinet. Pianisten slutar spela. — Utg.]

77 Det, som jag håller ikväll på det här lilla fatet här, det är brödet, som representerar vår Herres kött, då det har gjorts till

nattvardsbröd av kristna händer. Och nu kommer det till oss som ett tecken på vår Herres brutna kropp.

Låt oss böja våra huvuden!

⁷⁸ Himmelske Fader, den här dyrbara försoningen, det här offret, som Du gjorde för oss, vi ser i det här brödet lidandet och sönderslitandet av Din kropp. Å, det får våra hjärtan att blöda, Herre, till tårar, i ödmjukhet, då vi tänker på, att Gud skulle bli kött, för att slita Sig i stycken, för att åstadkomma en försoning, för att uppfylla den rättfärdighet, som krävdes. Och så inbjuds vi att komma, av nåd, utan någonting alls. Så vi tackar Dig, Fader! Helga det här brödet nu för det ändamål och den sak det är avsett! Och vem som än ska ta det, må de ha Evigt Liv boende i sig! Må de aldrig förgås utan leva i Evighet hos Gud! Ge dem hälsa och styrka för resan! Vi ber om det i Jesu Namn. Amen.

⁷⁹ Bibeln säger: "På samma sätt tog Han kalken och då Han hade superat sa Han: 'Det här är det Nya Testamentets Blod.' Så ofta Ni dricker Det, visar Ni upp Herrens död, till dess Han kommer." Jag håller i min hand vinets frukt. Det representerar Herrens Jesu Blod.

⁸⁰ Det har sagts av många, att de inte vill ta vin, vanligt vin, för att det är alkoholhaltigt, att det var en dryck och de borde inte ta vinet. De tar druvsaft.

⁸¹ Orsaken till att vi tar vin, är att Bibeln säger "Vin". Alla översättningar har det som "vin". En annan orsak: ju äldre vinet blir, desto bättre och starkare blir det. Druvsaft surnar inom några timmar. Jesu Kristi Blod blir ljuvligare och bättre allt eftersom åren går. Det surnar eller förorenas aldrig.

⁸² Vår himmelske Fader, jag håller i denna kalk ikväll druvornas blod, som representerar Jesu Kristi Blod. Och i detta, Hans sår, blev vi nu helade. I Hans Blod blev vi frälsta. Och poeten sa:

Alltid sedan i tron jag såg den ström
Dina blödande sår ger oss,
Har återlösande kärlek varit mitt tema,
Och ska vara det tills jag dör.

⁸³ Fader, Gud, det där är vårt tema ikväll, Guds kärlek, som är utgjuten i våra hjärtan av Den Helige Ande. Helga det här vinet, Herre, för det ändamål det är avsett! Och då vi dricker det, kommer vi ihåg, att det representerar det där lidandet där på Golgata, då grymma, förlöjligande törnen tryckte Hans ögonbryn, tills de trängde igenom huden och Blodet kom ut. Då en gisselpiska, en niosvansad katt med blysänken på änden av lädret, slogs mot Hans rygg, tills Hans revben blev synliga. Romerska spikar drevs genom Hans fötter och Hans händer. Och spjutet gick genom Hans hjärta. Det var kärleken till oss, de ovärdiga.

84 Fyllda av skam böjer vi oss, Herre, för att det kostade Guds Son ett sådant pris att återlösa oss. Och så vi i våra andar lyfter upp vår tillbedjan till Dig, för att Du gav oss nåd att komma och försäkringen. Du sa: "Vem som än äter mitt kött och dricker mitt Blod har evigt Liv och jag ska låta honom uppstå igen på den yttersta dagen." Hur skulle det kunna svika, då det kom ifrån sådana läppar! Vi ska uppstå igen.

85 Så, Fader, ikväll medan vi står här friska, så vitt vi vet, och genom Din nåd är starka och friska och mentalt riktiga, kommer vi för att ta detta, för att visa Dig, att vi tror på vår Herres död, begravning och uppståndelse. Vi accepterar Honom som vår Frälsare. Vi tror på Honom som vår Gud och Konung.

86 Helga det här vinet nu för det ändamål det är avsett! Och varenda person, som tar det, må de få gudomlig nåd, Den Helige Ande, god hälsa och styrka till att tjäna Gud under hela sin livstid! Genom Jesu Kristi Namn. Amen.

87 [Pianisten spelar *Det finns en källa fylld med Blod*. Blankt ställe på bandet. Broder Branham och församlingen tar del av nattvardsbrödet och vinet. — Utg.]

Du Golgatas Lamm,
Gudomlige Frälsare,
Hör mig nu, medan jag ber,
Ta bort all min synd!
Å, låt mig från och med idag
Vara helt och hållet Din!

88 I Skriftläsningen, i Johannes Evangelium, 13:e kapitlet, läser vi med början på den 2:a versen i 13:e kapitlet.

. . . då supén var slut, hade djävulen nu ingivit Judas Iskariot, Simons Son, i hjärtat att förråda Honom.

Eftersom Jesus visste . . . Fadern hade gett allting i hans händer . . . att han kom från Gud och Han gick till Gud,

står Han upp från supén . . . lade av sig sin överklädnad och tog en handduk och band omkring sig.

Därefter hällde han vatten i ett fat och började att tvätta lärjungarnas fötter och att torka dem med handduken med vilken han var ombunden.

Då kommer han till Simon Petrus och Petrus säger till honom: "Herre, tvättar du mina fötter?"

Jesus svarade och sa till honom: "Vad jag nu gör förstår du inte . . . men du ska förstå det senare."

Petrus sa till honom: "Du ska aldrig tvätta mina fötter." Jesus svarade honom: "Om jag inte tvättar dig, har du ingen del med mig."

Simon Petrus sa till honom: "Herre, inte bara mina fötter, utan ock- . . . Utan också mina händer och mitt huvud!"

Jesus sa till honom: "Den, som är tvättad behöver . . . bara tvätta sina fötter men är helt och hållet ren och ni är rena, men inte allesammans."

För han visste, vem som skulle förråda honom. Därför sa han: "Ni är inte rena allesammans."

Så sedan han hade tvättat deras fötter och hade tagit på sig sin överklädnad och hade satt sig ner igen, sa han till dem: "Vet ni, vad jag har gjort med er?"

Ni kallar mig Mästare och Herre, och ni säger rätt, för det är jag.

Om då jag, er Herre och Mästare har tvättat era fötter, bör ni också tvätta varandras fötter.

För jag har gett er ett exempel, så att ni ska göra som jag har gjort med er.

⁸⁹ Jag tycker det där är en av de vackraste verserna. "Jag har gett Er ett exempel, så att Ni ska göra som jag har gjort med Er." Vi bör göra det här med varandra, i åminnelse. Det har varit en sed i församlingen, den här människogruppens samlingar, ända sedan vi började. Och innan det här tabernaklet någonsin byggdes, då vi ännu hade stugbönemöten, praktiserade vi fottvagning. Våra systrar går till rummet där bak. Våra bröder går till rummet till höger. Och vi iakttar fottvagningen. Främlingar, om Ni är hos oss ikväll, är vi bara glada att få ha Er att delta i dessa Guds ordningsregler.

⁹⁰ Jag kanske ska förklara, som jag sa för några ögonblick sedan, detta som Gud lämnade åt oss att göra. Vattendopet, en sak, nattvarden. Och kom ihåg, det där är bara två. Gud fullkomnas i tre. Fottvagningen är det tredje. Förstår Ni? Och vi kommer ihåg det där åratal senare, till och med i Bibeln.

⁹¹ En del människor försöker säga, att det inte är nödvändigt. Förvisso menar jag inte att säga, att folks fötter behöver tvättas. Det är inte det. Det kanske inte deras behövde heller. Men det var en ödmjukhetens handling. Det är en — det är någonting man gör, en handling lika väsentlig som vattendopet. För Han har sagt här, att: "Jag har gett Er ett exempel, så att Ni ska göra med varandra liksom jag har gjort med Er."

⁹² Och vi finner, att en änka inte kunde föras in ibland folket med mindre hon hade gett främlingar husrum och tvättat de heligas fötter, visat oss ödmjuka.

⁹³ Så att, om det är någonting vi vill vara, så är det ödmjuka, för det är hemligheten med kraften, genom ödmjukhet. Och man är alltid lycklig, då man kommer ut ifrån de här sakerna, då man

har gjort dem, det är en välsignad ordning för gemenskapen, som vi håller på här i församlingen.

⁹⁴ Och nu vill jag pålysa, nu, att nästa söndag kväll kommer det att vara möten här. Precis då jag kom in kom det några telefonsamtal om några människor, som kommer långt uppifrån Toronto i Kanada för att få förbön, de ska vara här nästa söndag kväll.

⁹⁵ Jag har en invigning av en broder L. G. Hoovers kyrka. Det står på anslags- — anslagstavlan. Nästa söndag, klockan elva, i Elizabethtown i Kentucky.

⁹⁶ Sedan ska jag vara tillbaka här för det följande, den här nästkommande söndagskvällen. Och sedan far vi därifrån till Shreveport.

⁹⁷ Och vi är glada för att få ha Er allesammans hos oss hela dagen. Och de gånger vi. . . Så om Ni är i närheten här i staden, någonstans nära, så kom ut! Vi vill samlas och komma tillsammans. Vi vill sitta under vår broders undervisning här, broder Neville, och — och ta del av det, som är av Gud. Då han får det ifrån Gud, ger han ut det. Och — och vi vill lära av Gud. "Och då vi ser, att Dagen närmar sig, måste vi oftare komma tillsammans." Vi måste, av hjärtat, älska att komma till gudstjänsten. Om vi inte älskar gudstjänsten, älskar Gud. . . Att komma tillsammans, det vi kallar för gudstjänst, är att komma tillsammans för att tillbe. Förstår Ni? Om vi älskar Kristus, tillber vi igen.

⁹⁸ Kan Du föreställa Dig en man, som säger att han älskar sin hustru och som inte har sett henne på länge, bara gå förbi och säga: "Nåja, jag ska hälsa på henne en annan gång."? Förstår Ni? Så är det inte. Eller en hustru, som säger att hon älskar sin man eller föräldrar, som säger att de älskar sitt barn, tja det — det visar sig. Förstår Ni?

⁹⁹ Och jag tycker att våra känslor, att vi hela tiden borde längta efter att vara i tillbedjan, att tillbe Herren var som helst, då vi kommer tillsammans för att tillbe Honom. Tillbe Honom hemma. Tillbe Honom då vi kör våra bilar. Var vi än är, tillbe Herren, be bara!

¹⁰⁰ Bibeln säger: "Låt allting, som anda har, prisa Herren!" Och så sa Han: "Prisa Herren, Ni!" Även om Du inte har någon anda, så prisa Herren ändå! Förstår Ni? Prisa! "Allting, som anda har, prisa Herren!" Och så: "Prisa Herren, Ni!" Jag tror det är Psaltaren 100, den 100:e psalmen.

¹⁰¹ Herren välsigne Er nu! Och då vi nu åter sjunger, går bröderna till *det här* rummet och systrarna till *det där* rummet för fottvagningen, då vi nu står för att avsluta.

¹⁰² Och Du, som måste gå, å, Du — Du ska få gå om ett ögonblick. Men sedan kommer vi med glädje att inbjuda Dig till vilket möte

som helst, som vi har. Kom, så ska vi försöka göra det bästa vi vet för Dig, för att leda Din själ till Jesu Kristi fot.

Ta det Namnet Jesus med Dig,
 Du sorgens och eländets barn!
 Det ska fröjd och tröst inge Dig,
 Å, ta Det överallt Du går!
 Dyr- . . .

Vänd Er nu om och skaka hand, allesammans!

. . . Å, så ljuvt!
 Jordens hopp och . . .

¹⁰³ [Broder Branham talar med någon om att få broder McKinney att be. — Utg.] . . . ? . . .

. . . ljuvt!
 Jordens hopp och Himlens fröjd.

Då vi nu böjer våra huvuden, sjunger vi.

Ta det Namnet Jesus med Dig,
 Som en sköld mot varenda snara.
 Då frestelser samlas runt Dig,
 Andas det där . . .

[Broder Branham talar med någon. — Utg.] . . . ? . . .

Dyr- . . . Dyra Namn, å, så ljuvt!
 Jordens hopp och Himlens fröjd.
 Dyra Namn, å, så ljuvt!
 Jordens hopp . . . (Kommer att be Dig att
 avsluta med bön.) . . . Himlens fröjd.

¹⁰⁴ Då vi nu ödmjukt böjer våra huvuden, ska vi be vår broder McKinney här att avsluta med ett bödens ord. Och omedelbart därefter får Du gå, som måste gå. Resten samlas i rummen. Gud välsigne Er!

Broder McKinney.

ORDINATION SWD62-1104E
(Ordination)

Detta Budskap av broder William Marrion Branham, som frambars på engelska söndag kväll den 4 november 1962 i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., har tagits från en inspelning på magnetband och tryckts oavkortad på engelska. Denna svenska översättning trycktes och distribuerades av Voice Of God Recordings.

SWEDISH

©2017 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright

Alla rättigheter förbehållna. Denna bok får skrivas ut på en hem-skrivare för personligt bruk eller för att delas ut gratis, som ett redskap för att sprida Jesu Kristi Evangelium. Denna bok får inte säljas, reproduceras i stor mängd, laddas upp till en webb-sida, lagras i datasystem, översättas till andra språk eller användas för att be om pengar utan uttrycklig skriftlig tillåtelse från Voice Of God Recordings®.

För ytterligare information, v. g. kontakta:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org